

Volt egyszer egy fogadó, melyet Ezüst Csillagnak hívtak. A tulajdonos minden tőle telhetőt elkövetett, hogy minél több vendéget csábítván nyereségessé tegye vállalkozását: a szállás kényelmes volt, a kiszolgálás szívélyes, és az árak elfogadhatók, de mindhiába.

Kétségbeesésében elhatározta, hogy kikéri egy bölcs tanácsát. Miután a bölcs végighallgatta bánatos történetét, azt javasolta, hogy változtassa meg a fogadó nevét. - Az lehetetlen - mondta a fogadós. - Nemzedékek óta Ezüst Csillag a neve, mindig is így ismerték az egész vidéken. - Nem - állította a bölcs határozottan -, mostantól fogva Öt Harangnak fogod hívni, a bejárat fölé pedig felakasztasz hat harangot. - Hat harangot? Ez aztán az abszurdum. Ugyan már minek tenném? - Csak próbáld ki, és meglátod - mosolygott a bölcs. Nos, a fogadós megpróbálta. És a következőket tapasztalta. Aki csak elment a fogadója mellett, mind betért, hogy felhívja egy hibára a figyelmét, gondolván, hogy előtte még senki más sem vette észre. Bent azután kellemesen érintette őket a szívélyes kiszolgálás, és ottmaradtak egy kis felüdülésre, megadván ezzel a fogadósoknak azt az anyagi sikert, amit korábban mindhiába kerestek.

Kevés dolog van, amiben nagyobb örömeinket leljük, mint a mások hibáinak kijavításában.